

350

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 12 marca 1952 r.

w sprawie zatwierdzenia taryfy za energię elektryczną dla potrzeb trakcji miejskiej.

Na podstawie art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 337) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się taryfę za energię elektryczną

dla potrzeb trakcji miejskiej, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Energetyki: B. Jaszczuk

Załącznik do zarządzenia Ministra Energetyki z dnia 12 marca 1952 r. (poz. 350).

TARYFA ZA ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ DLA POTRZEB TRAKCJI MIEJSKIEJ

§ 1. Taryfa niniejsza powinna być stosowana do obliczania należności za energię elektryczną pobieraną przez podstacje trakcyjne tramwajowe i trolleybusowe do celów trakcyjnych.

§ 2. Taryfa składa się z:

- 1) opłaty za każdą pobraną i pomierzoną licznikiem kilowatogodzinę w wysokości 5 gr za 1 kWh;
- 2) miesięcznej opłaty stałej składającej się z dwu składników, a mianowicie z:
 - a) opłaty miesięcznej za moc czynną zgłoszoną sumarycznie dla wszystkich podstacji trakcyjnych przedsiębiorstwa komunikacyjnego w wysokości 21 zł za kW,
 - b) opłaty miesięcznej za moc pozorną oddaną do dyspozycji odbiorcy w urządzeniach sieciowych dostawcy i określoną jako suma mocy pozornych dołączonych do sieci transformatorów trakcyjnych — w wysokości 7 zł za kVA;
- 3) opłaty (bonifikaty bądź dopłaty) za współczynnik mocy poboru o wysokości przewidzianej w obowiązujących taryfach z tą różnicą, że bonifikaty lub dopłaty mają zastosowanie tylko do opłat za ilość energii (za kWh) i za moc czynną (za kW).

§ 3. 1. Zgłaszana przez odbiorcę sumaryczna moc czynna obejmuje pobór mocy przez dane przedsiębiorstwo trakcyjne na terenie działalności zakładu energetycznego okręgu niezależnie od tego, czy podstacje znajdują się na terenie działalności jednego lub więcej zakładów sieci elektrycznych danego zakładu energetycznego okręgu.

2. Jeżeli zgłoszenie mocy przewiduje zwiększenie poboru na skutek planowanego uruchomienia nowych linii i podstacji trakcyjnych, to wielkość i termin wynikającego stąd powiększenia poboru mocy czynnej i pozornej powinny być oddzielnie podane.

3. W razie gdyby przewidywane zwiększenie poboru mocy, o którym mowa w ust. 2, nie zostało w podanym terminie zrealizowane mimo gotowości ze strony dostawcy energii, to odbiorca, jeśli uprzedzi o tym dostawcę na miesiąc naprzód, będzie zwolniony od opłat za przewidywane, lecz nie zrealizowane powiększenie mocy czynnej (za kW), a ponosić będzie tylko opłatę za zwiększoną moc pozorną (za kVA) od chwili przewidzianego terminu zwiększenia poboru.

§ 4. 1. Wielkość pobranej mocy czynnej ustala się jako sumę największych pobranych mocy pomierzonych na poszczególnych podstacjach.

2. Jeśli tak obliczona moc przekracza moc zgłoszoną, to za każdy kilowat 15-minutowej mocy pobranej ponad moc zgłoszoną odbiorca płaci 150% ceny za 1 kW,

§ 5. 1. W razie przerwy w poborze mocy na jednej z podstacji i przerwaniu jej obciążenia na sąsiednie stacje jak również w razie przywrócenia normalnej pracy w danej podstacji odbiorca obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym dostawcę, aby dostawca mógł odczytać i sprowadzić do zera wskaźniki mocy na podstacjach, na których nastąpił nienormalny pobór.

2. W przypadku przerwy przy poborze mocy na jednej z podstacji i przerwaniu jej obciążenia na sąsiednią stację, dostawca przyjmuje jako podstawę do obliczenia należności za pobraną moc sumę wskaźników z okresu pracy normalnej lub sumę wskaźników z okresu awaryjnego na podstacjach, które przejęły obciążenie uszkodzonej podstacji, w zależności od tego, która suma jest wyższa.

3. W razie niezawiadomienia dostawcy o awarii lub o przywróceniu normalnej pracy w podstacji jako moc pobraną przyjmuje się sumę wskazań 15-minutowej mocy.

4. Jeśli pomiar pobranej mocy przeprowadzany jest przy pomocy rejestrujących kilowatomierzy, obowiązkiem zawiadomienia o wypadnięciu podstacji trakcyjnej z ruchu i o ponownym jej załączeniu odpada, gdyż w tych przypadkach wielkość pobranej mocy w czasie awarii ustala się na podstawie zapisu taśm rejestrujących.

§ 6. Przy obliczaniu opłaty za moc pozorną dołączonych transformatorów nie wlicza się mocy transformatorów rezerwy miejscowej, jeśli mogą one być włączone do sieci tylko w przypadku awarii jednego ze stale czynnych na podstacji transformatorów; natomiast zalicza się moc tych transformatorów, które włączone są do pracy równocześnie z pozostałymi w razie awarii na sąsiedniej podstacji trakcyjnej lub w sieci trakcyjnej.

§ 7. 1. Opłaty określone w § 2 obowiązują przy pomiarach na napięciu sieci zasilającej.

2. W razie pomiarów po stronie wtórnej transformatora trakcyjnego obowiązują opłaty za moc czynną i za ilość energii o 10% wyższe niż opłaty ustalane na podstawie określonej w ust. 1.

3. Przy pomiarach po przetworzeniu energii na prąd stały urządzeniami należącymi do odbiorcy obowiązują opłaty o 15% wyższe niż opłaty ustalane na podstawie określonej w ust. 1.

4. W przypadku gdy transformatory na podstacji trakcyjnej lub urządzenia przetwórcze na prąd stały należą do dostawcy, odbiorca dodatkowo pokrywa 110% kosztów własnych dostawcy wynikających z eksploatacji tych urządzeń.